

Foaia Dieceasă

Organ oficial al eparhiei ortodoxe române

Un. Bibliotecii a Univ. și Științ. Reg. Ferdinand Cluj

Prețuri

450 Lei
400 Lei
350 Lei
300 Lei
200 Lei

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
CONT. C. E. C. Nr. 89676

Publicații

Concure protopopiate . . . 1000 Lei
" parohii cl. I . . . 600 Lei
" " " II . . . 500 Lei
" " " III . . . 400 Lei
Diferite publicații cm. □ . . . 4 Lei

Nr. 5224 Pres. 1947

VENIAMIN,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al
Eparhiei Caransebeșului.

Iubitului Cler și popor din această de Dumnezeu păzită Eparhie:
Har, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Iisus Hristos, iar dela Noi arhieresti binecuvântări.

*Umblați întru dragoste, răscumpărând
vremea, căci zilele rele sunt.*

(Efes. 5, 1 și 16)

Jubiții mei fii sufletești,

După ce am serbat în pace și sănătate luminosul praznic al Nașterii Domnului, cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la sfârșitul anului și la începutul unui nou an.

Folosesc acest prilej de a mă adresa către voi cu cuvintele Sf. Ap. Pavel „cu dragoste să umblați” — cari sunt totdeauna actuale și se adresează către toți, rugându-Vă să Vă deschideți larg inimile voastre pentru primirea cuvântului de învățătură ce Vi-l trimit, ca el să rodească spre binele și mântuirea Voastră și a deaproapekui și spre binele și prosperarea Neamului și a Țării.

Intre-tă sărbătoare avem astăzi, iubiții mei.

Serbăm întâi tăierea împrejbur la 8 zile dela naștere a Mânt. nostru Iisus Hristos, ca să plinească legea, căci El a zis: „n'am venit să stric legea, ci să o plinesc”, dându-l cu acest prilej numele de Iisus, adus din cer de arhanghelul Gavril.

Astăzi este și ziua Sf. Păr. Vasile cel mare, arhiepiscopul Cezareei Capadochiei, care a fost unul din marii sfinți ai creștinătății, ca arh. ereu, ca scriitor ales al credinții lui Hristos, mare dascăl al lumii și pildă a vieții sale sfințitoare Pentru viața și virtuțile sale alese Biserica îi numără între marii lerarhi ai ei.

Tot astăzi serbăm și începutul unui nou an, care trebuie să fie un popas de reculegere și de înnoire a forțelor spirituale pentru viitor.

De ob. cei mai mulți dau o deosebită importanță numai serbării lumești a anului nou pe care îl întâmpină cu ospăț și veselie în nădejdea că el va fi mai bun ca cel trecut, fără însă să se pregătească serios pentru realizarea năzuințelor lor.

Câte nădejdi spulberate în vânt legate de anul trecut și câte alte noi nădejdi nu legăm de anul nou?

Și câte pregătiri și cheltueli nu se fac pentru a prăzui această zi cu ospete și petreceri?

Cu acest prilej ne facem unul altuia doriri de fericire, neîntrebându-ne în ce constă ea și cum înțelegem această fericire. Unii văd fericirea în mâncare și beutoră, alții în petreceri și ospete, alții în avere și lux, ori putere și stăpânire. Puțini sunt cei ce cu adevărat se gândesc la o viață mai creștinească cu bunuri, pe cari nici furii nu le fură, nici moliile nu le mănâncă, și cari bunuri să-le asigure mântuirea sufletului și fericirea adevărată. Numai acest a din urmă

grăbesc la biserică spre a mulțumi lui Dumnezeu în rugăciune smerită pentru toate darurile Sale din anul ce a trecut și a se ruga să-le binecuvinteze strădaniile bune în anul cel nou spre a putea plini voia cea sfântă a Lui.

Jubiții mei,

În anul trecut am avut parte de o bună recoltă din purtarea de grije a Tatălui ceresc, care ne-au ușurat traiul și ne-a asigurat pâinea cea de toate zilele, dar am avut parte și de unele greutăți pe cari ni le-a trimis Dumnezeu pentru încercarea credinței noastre.

Ne-am gândit noi oare dacă am meritat prin viața noastră prea puțin creștinească, darurile trimise din îndurarea lui Dumnezeu și vom scoate oare din trecut învățături de mai bine pentru o viață mai bună în viitor?

Unii oameni, slabi de înger, și cari văd fericirea numai în bunurile materiale și plăcerile produse de ele, privesc cu îngrijorare și chiar teamă în fața viitorului. Acești oameni nu voesc să-și pună nădejdea în ajutorul Tatălui ceresc, după a cărui voință și înțelepciune se desfășură viața lumii și care dă celor ce-și pun nădejdea în El puteri îndoite spre a putea înfrunța greutățile vieții și pentru a-și făuri o viață mai bună, căci viitorul este în mâna lui Dumnezeu, dar și în strădania, hărnicia și voința noastră de a învinge toate piedicile ce ne stau în cale.

De ce suntem mulți atât de nemulțumiți cu viața ce o ducem, și de ce ne îngrijorăm atât de mult de ziua de mâine? Pentru că nu înțelegem viața așa cum trebuie, pentru că ne legăm viața de prea multe plăceri trecătoare pentru fericirea de o clipă, care lasă după ea numai desamăgire și amărăciune. Nu ne dăm seama că cu fiecare ceas ce a trecut ne apropiem, ca călători ce suntem pe acest pământ, de sfârșitul călătoriei, de ziua despărțirii de lumea aceasta, de ziua înfricoșatei judecăți, unii mai curând, alții mai târziu, după voia cea sfântă a lui Dumnezeu. Atunci vom fi chemați să ne dăm seama de cum am chivernisit talantul primit și cu ce fapte bune ne prezentăm în fața judecătorului Iisus Hristos. Fiecare clipă a vieții noastre rău folosită este pierdută și n-o mai putem câștiga spre a putea răscumpăra vremea cu fapte bune.

Lucrați până este ziua — căci vine noaptea (moartea), când nimenea nu mai poate lucra pentru binele și mântuirea lui. Nimeni să nu zică în sinea lui, ca bogatul din Evanghelie, căruia i-a rodit țarina: „*suflete ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani: odihnește-te, mănâncă, bea și te veselește! Dar Dumnezeu i-a zis lui: Nebune, în această noapte sufletul tău se va cere dela tine și cele ce ai gătit ale cui vor fi?*” (Luca 12, 19—20), căci nimeni nu știe ziua sau ceasul în care va fi chemat la judecată, căci zice Domnul: „*fiți gata, căci în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului*” (Luca 12, 40). Și acolo nu vom avea să ne dăm seama ce am mâncat, cu ce ne-am îmbrăcat, ce avuție am adunat și ce ranguri am avut, cari toate ne părăsesc la moarte, ci cum am plinit voia lui Dumnezeu, cum am folosit bunurile materiale spre a ajuta pe deaproapele în numele lui Hristos, spre a ne câștiga neîmpușinată comoară în ceruri, căci „*viața cuiva nu stă în prisosul avuțiilor lui*”. (Luca, 12, 15) Mântuitorul osândește lăcomia după avere: „*Că ce va folosi omului de va dobândi lumea toată, iar sufletul său și-l va pierde? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul lui?*” (Mat., 16, 26)

Aceste cavinte sunt mai potrivite la început de an, când fiecare om trebuie să-și facă o socoteală a treburilor anului trecut și un plan de lucru pentru anul nou. Oare gospodarul harnic nu-și face această socoteală, să vadă cum a lucrat, care este rodul ostenelelor lui, ce lucruri bune și rele a făcut, trăgând învățămintele necesare pentru viitor, spre a-și croi o soartă mai bună?

Cu atât mai mult, noi, ca creștini cu frica lui Dumnezeu, la acest popas al vieții, trebuie să ne retragem în chilia noastră și să ne facem socoteala cu noi înșine, cu viața noastră sufletească și să punem în cumpănă faptele bune și rele săvârșite în anul trecut și să vedem în ce parte se va pleca cumpăna și să căutăm în viitor a înmulți cu dragostea noastră faptele plăcute înaintea lui Dumnezeu și a semenilor noștri. Căci adevărata dragoste nu cunoaște margini, nu face deosebire de limbă, rasă și religie, nici de ranguri sociale, ea îndelung rabdă, nu pizmuște, toate le suferă, toate le crede, toate le rabdă și nici odată nu pierd. Prin ea să ne facem tuturor toate ca pe toți să-i dobândim pentru viața în Hristos.

Noi privim cu încredere în virtuțile și comorile noastre sufletești moștenite din moși strămoși, întăriți în credința noastră strămoșească și în ajutorul bunului Dumnezeu, căci fără de știrea Lui nu cade nici un fir de păr din cap, că ne va ajuta să ne croim o viață mai bună, cu mai multă dreptate socială pentru toți, ca munca să fie apreciată în adevărata ei valoare, ca toți să se bucure în mod cinstit de rodul muncii lor pentru binele și prosperarea lor și a Țării. Toți muncitorii de orice fel, de pe ogoare, din mine sau uzine și birouri au dreptul la o viață umană, la cultură și civilizație plină de libertate, la a cărei temelie să stea principiile dragostei și frățietății evanghelice, fără de care nu se poate închipui o viață fericită și o adevărată democrație. Creștinismul a propagat totdeauna deplina libertate și a combătut sclavia, nedreptatea și exploatarea muncii omului și a fost alături de muncitorii și de toți desmoșteniții soartei și a căutat să le ușureze viața, să intruzeze dreptatea socială în noua organizare a societății. El a înființat primele spitale și azile de bătrâni în lume. Biserica noastră prin slujitorii ei a fost este și trebuie să fie și în viitor mama împăciuitoare între clasele sociale, să ocrotească sub aripile sale

pe toți cei oropsiți și să contribuie la acțiunea de redresare morală și economică a Țării în colaborare cu toți factorii cu răspundere pentru promovarea binelui obștesc.

Pentru înfăptuirea acestui lucru chemăm cuc. preoți, misionari ai lui Hristos în lume, să ducă principiile de viață veșnică ale Evangheliei în toate compartimentele vieții, căci fără Hristos nu există dreptate, bunătate, dragoste, nici adevărată viață omenească.

Este adevărat că această misiune pune pe umerii preoțimei grele sarcini, dar în același timp harul lui Dumnezeu, cerut prin meditație și rugăciune o întărește, după cuvintele Sf. Ap. Pavel: „Când sunt slab atunci sunt tare, căci puterea lui Dumnezeu lucrează întru slăbiciune“.

Cuc. Preoți, ca părinți adevărați ai poporului stați alături de el să nu rătăcească, faceți-vă tuturor toate ca pe toți să-i dobândiți pentru o viață creștinească. Faceți-Vă pildă cu cuvântul și cu fapta întru îndeplinirea îndatoririlor cetățanești, prin muncă și cumpătare, prin ajutorarea celor în suferință și pentru instaurarea păcii și frățietății, pentru nașterea unei vieți nouă în duh și adevăr.

Cine are pe Dumnezeu în suflet și de stăpân al vieții sale, acela e stăpânit de o mare încredere în viitor și va înfrunța cu resemnare toate greutățile vieții. Dar nu numai indivizii, ci și neamurile cari caută mai întâi Impărăția lui Dumnezeu pot privi cu încredere și plini de nădejde viitorul, pentru că Tatăl cel ceresc le poartă de grijă.

Facem tuturor cunoscut, că M. Sa Regele Mihai I în ziua de 30 Decembrie 1947 a renunțat la tron și parlamentul Țării întrunit în aceea zi a proclamat țara noastră republică populară.

Rugăm pe bunul Dumnezeu ca, în anul nou să ocrotească Țara și Neamul și conducătorii ei spre a putea asigura viața dorită de toți. Fiți cu ascultare către Stăpânire, căci după Sf. Scriptură, „stăpânirile, câte sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite“ (Rom. 13, 1).

Vă urez din toată inimă, iubirii mei, ca anul în care am intrat să fie un an bun, care să a lăcă bucurie și mulțumire în casele voastre, ca să puteți culege roade îndestulătoare pe urma muncii voastre. Rugați-Vă celui Atotputernic să trimită darurile Sale bogate asupra tuturor, ca să se sălășluiască pacea și bunăvoința între toți fiii Bisericii și ai țării și între toate popoarele lumii, ca să putem porni la redresarea vieții pe care să o facem mai bună ca în trecut. Dar mai presus de toate să pliniți voia cea sfântă a Tatălui ceresc descoperită de Fiul Său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos și pe ea să o aveți de călăuză a vieții voastre. Căci El, cu glasul blând și plin de iubire, ne chiamă la viața cea adevărată, la apa cea vie care se va preface în izvor de viață veșnică. Vă îndemn să cercetați regulat sf. biserică ca să vă sfințiți sufletele cu darurile dumnezeiești coborâte prin sf. Taine. Cinstiți-Vă preoții și urmații-le învățăturile mântuitoare de suflet, stați tari în credință și premergeți cu pilda voastră plină de iubire față de aproapele Țărit, creșteți-vă copiii în frica lui Dumnezeu, dacă voiți să aveți mângăere la bătrânețe.

Cu părintească bucurie constatăm, că dragostea voastră față de biserică V-ați arătat-o prin multele jertfe pentru repararea și înfrumusețarea lăcașurilor sfinte, casa sufletelor voastre, pentru ceea ce Vă exprimăm călduroase mulțumiri.

Vă doresc mai puține vorbe și mai multe fapte, muncă spornică, dragoste frățească și mulțumire sufletească întru împlinirea datorințelor voastre de buni români și buni creștini, spre slava lui Dumnezeu și binele și prosperarea Țării. „Nu vă lăsați biruiți de rău, ci biruiți răul cu bine“ (Rom. 12, 21), nu Vă faceți viața mai grea prin certuri, bătăi, fărădelegi, ba chiar și omoruri, cari se întâmplă, spre rușinea și durerea noastră, destul de des în satele noastre, „căci ajunge zilei răutatea ei“. „Trăiți în pace cu toți oamenii“ (Rom. 12, 18), „împăcați-Vă întru Domnul nostru Iisus Hristos“ (Rom. 13, 14), „bucurați-Vă întru nădejde, întru necazuri fiți răbdători, iar întru rugăciune fiți stăruitori“ (Rom. 12, 12).

Folosiți fiecare clipă cu folos. Vremea trece ușor și e păcat să trăim fără a o folosi pentru realizarea binelui în lume. Marile răspunderi se pun la început de an și vom fi răspunzători cum am folosit vremea și cu ce am contribuit la promovarea binelui obștesc.

Dă-ne, Doamne, în anul nou viața în Hristos, care să lumineze și încălzească cu razele binefăcătoare ale Evangheliei Sale cărările vieții noastre pământești spre limanul mântuirii și să aducă pe cei rătăciți pe calea binelui.

Anul nou să aducă oameni noi, renăscuți la o nouă viață plină de dragoste, care rupând cu trecutul plin de păcate să schimbe din temelie fața lumii.

În prag de an nou nădejdea noastră să fie Tatăl, scăparea noastră Fiul și acoperământul nostru Duhul Sfânt „Treime sfântă, mărire Ție“ Amin.

Dorindu-Vă tuturor an nou fericit — binecuvântat de Dumnezeu, am rămas,

Caransebeș, la 1 Ianuarie anul Domnului 1948

Al vostru al tuturor de tot binele voitor

† VENIAMIN,
EPISCOP

Textul documentului de abdicare a Regelui Mihai I

Mihai I-iu

**Prin grația lui Dumnezeu și voința națională
Rege al României**

La toți de față și viitori, sănătate

În viața Statului român s'au produs în ultimii ani adânci prefaceri politice, economice și sociale, cari au creat noi raporturi între principalii factori ai vieții de Stat.

Aceste raporturi nu mai corespund astăzi condițiilor stabilite de Pactul fundamental — Constituția Țării — ele cerând o grabnică și fundamentală schimbare.

În fața acestei situațiuni, în deplină înțelegere cu factorii de răspundere ai Țării, conștient și de răspunderea ce-mi revine, consider că instituția monarhică nu mai corespunde actualelor condițiuni ale vieții noastre de Stat, ea reprezentând o piedică serioasă în calea dezvoltării României.

În consecință, pe deplin conștient de importanța actului ce fac în interesul poporului român,

A B D I C

pentru mine și pentru urmașii mei dela Tron, renunțând pentru mine și pentru ei la toate prerogativele ce le-am exercitat ca Rege al României.

Las poporului român libertatea de a-și alege noua formă de Stat.

MIHAI

Dat la București,
astăzi 30 Decembrie 1947.

Proclamația guvernului către popor

**Muncitori, Țărani, Intelectuali,
Soldați, Subofițeri, Ofițeri,
Cetățene și Cetățeni ai României,**

Regele Mihai I a abdicat astăzi dela Tron.

În actul de abdicare, semnat astăzi, la 30 Decembrie 1947, constată că, „în viața Statului Român s'au produs în ultimii ani adânci prefaceri politice, economice și sociale, cari au creat noi raporturi între principalii factori ai vieții de Stat”.

În fața acestei situațiuni, în deplină înțelegere cu factorii de răspundere ai țării, Regele consideră că, „instituția monarhică nu mai corespunde actualelor condițiuni ale vieții noastre de Stat, ea reprezentând o piedică serioasă în calea dezvoltării României”.

Astfel, poporul român a dobândit libertatea de a-și clădi o formă nouă de Stat, — Republica Populară.

Eliberat în 1944 de sub jugul cotropitorilor hitleriști și al slugilor lor din țară, poporul român a înlăturat jugul moșierilor și a pedepsit trădă-

torii intereselor sale, alungând dela cârma țării pe cei care apărau interesele jefuitoarelor săi.

Astfel, poporul român a reușit să-și înlăturească un regim democrat pe care continuă să-și întărească.

Monarhia constituia o piedică în calea dezvoltării țării noastre spre un regim cu democrație populară, care să asigure tuturor celor ce muncesc bunăstarea materială și culturală, să asigure independența și suveranitatea Statului Român.

Prin înlăturarea monarhiei se deschid democrației noastre populare, căi noi de mărețe înlăptuiri.

Muncitori, țărani și intelectuali, ostași, subofițeri, cetățene și cetățeni!

Să înălțăm noua formă de viață a Statului nostru, Republica Populară Română, Patria tuturor ce muncesc cu brațele și cu mintea, dela orașe și dela sate.

Dr. PETRU GROZA, Președintele Consiliului de Miniștri.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Industriei și Comerțului.

ANA PAUKER, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Străine.

VASILE LUCA, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Finanțelor.

TEOHAR GEORGESCU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne

ȘTEFAN VOITEC, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Educației Naționale.

Prof. TRAIAN SĂVULESCU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

EMIL BODNĂRAȘ, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Apărării Naționale.

LUCREȚIU PATRAȘCANU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Justiției.

LOTAR RĂDĂCEANU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Muncii și Asigurărilor Sociale.

Dr. FLORICA BAGDASAR, Ministru Secretar de Stat, la Departamentul Sănătății.

OCTAV LIVEZEANU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Informațiilor.

Prof. Ing. N. PROFIRI, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Comunicațiilor.

TUDOR IONESCU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Minedelor și Petrolului.

ROMULUS ZĂRONI, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Cooperației.

ION PAS, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Artelor.

TEODOR IORDĂCHESCU, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Lucrărilor Publice.

STANCIU N. STOIAN, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Cultelor.

ION GH. MAURER, Subsecretar de Stat la Ministerul Industriei și Comerțului.

GHEORGHE VASILICHI, Subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale.

CONSTANTIN AGIU, Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor

Prof. CONSTANTIN DAICOVICI, Subsecretar de Stat la Aprovizionare.

Dr. LUDOVIC TAKATS, Subsecretar de Stat al Naționalităților.

Prof. MIRON NICULESCU, Subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale.

Dr. MIHAIL MACAVĂȘCU, Subsecretar de Stat la Ministerul Cooperației.

VASILE MODORAN, Subsecretar de Stat la Ministerul Finanțelor.

IOAN POPESCU, Subsecretar de Stat la Ministerul Afacerilor Interne.

GRIGORE GEAMANU, Subsecretar de Stat la Ministerul Afacerilor Interne.

SIMION OERIU, Președintele Comisiei Ministeriale pentru Aplicarea Tratatului de Pace.

Din pastoralele arhieresti

Din pastorala I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului.

Din iubire s'a coborît Fiul lui Dumnezeu acum aproape două mii de ani pe pământ, făcându-se om ca noi; din iubire se apropie azi de fiecare din noi. Dintr'o iubire pe care o simțim și care ne încălzește inimile, făcându-ne ca și noi la rândul nostru să-L iubim pe El și pe semenii noștri. Iubirea Lui fără de margini față de noi cei atât de mici l-a îndemnat să se facă mic ca noi, începând ca și noi dela pruncia care n'are decât o fărâma de viață, încât cere ocrotirea celor mai în vârstă; iubirea l-a făcut să se nască în cele mai smerite condiții, într'o peșteră cu dobitoace; iubirea l-a făcut să ia asupra-și lipsuri și dușmăni mai mari decât a purtat vreodată vreun om și tot iubirea l-a făcut să primească cea mai înfricoșată moarte pentru noi.

De când e lumea oamenii învățați se tot frământă să afle care este temeliea lumii și a vieții. Cei din vechime au spus că pământul, sau focul, sau apa, sau aerul, sau toate la un loc; în timpurile mai noi spun că materia, sau electricitatea, sau undele, sau lumina. Dar adevărata temelie a vieții, focul care o încălzește, lumina care o luminează, pâinea care o hrănește, apa care o adăpă, este iubirea lui Dumnezeu. Din iubire a zidit Dumnezeu lumea și tot din iubire o susține și o păstrează. Această iubire stăpânește veacurile și conduce soarta popoarelor și fără de ea n'ar răsări soarele și luna, nu s'ar mișca valurile mărilor, n'ar cădea nici un fulg de zăpadă, nu ar înverzi nici un fricel de iarbă, nu ar cânta nici o păsărică. Fără iubirea lui Dumnezeu toate s'ar usca într'o clipă. „Luavei duhul Tău dela ele — spune psalmistul — și toate se vor sfârși și în țărână se vor întoarce“ (Ps. 103, 30) Iubirea lui Dumnezeu e atât de statornică încât nu părăsește pe oameni nici când ei nu vreau să-și deschidă inimile ca să o primească și sunt cuprinși de răceală și dușmănie față de Dumnezeu și semenii lor. Dimpotrivă, tocmai atunci Dumnezeu face încercarea cea mai puternică de a încălzi inimile oamenilor cu iubirea Sa. Atunci varsă în cuprinsul lumii suflarea cea mai arzătoare a iubirii Sale.

Din pastorala I. P. S. Sale Mitropolitului Vasile al Banatului.

Față de ispitirile cu care avem de luptat în aceste vremuri, ca buni creștini și membri ai împărăției Fiului lui Dumnezeu Cel născut în iesle, această solie de praznic ne întărește credința, ne înaripează nădejdea de mântuire și ne sporește iubirea față de Pruncul Iisus, Care prin nașterea Sa ni-a prilejuit-o. Ea ne înviorează și nutrește mereu și puterile în lupta cu cei ce, prin uneltirile lor, caută să zădărnicească stăpânirea lui Iisus în lume și sapă la temeliea împărăției Lui. Căci având noi convingerea veșniciei,

sorocită pentru împărăția din care facem parte, nimeni și prin nimic nu ne va putea abate dela rosturile și îndatoririle noastre în fața acestor sfinte și sfințitoare împărății a sufletelor noastre.

E bine să ne însemnăm și să știm că Hristos Domnul nostru, Cel născut în peșteră și în iesle, primește împărăția Sa veșnică nu în puterea unui drept de moștenire pământească. Ci El primește împărăția Sa dela Dumnezeu Tatăl Său — și al nostru — Cel din ceruri, primind, în acelaș timp, putere, stăpânire și strălucire într'o măsură cum nici o altă ființă omească nu poate primi.

Iar împărăția lui Iisus aici pe pământ este sfânta Lui Biserică, Biserica noastră dreptmăritoare, cu menirea ei de a îmbrățișa pe toți oamenii de pretutindeni și de totdeauna. În fața Bisericii Sale și prin ea Iisus își împlinește slujba Sa de împărat cu multă grijă, iubire și îndurare față de noi, supușii Săi. El ne conduce și ne apără de toate uneltirile și atacurile tuturor protivnicilor. El împărtășește dreptate, sfințenie și putere, pentru a stăruî noi în lupta cu cei ce se împotrivesc Bisericii Lui și mântuirii noastre.

Atacurile îndreptate de lumea de azi împotriva Bisericii sunt ca niște pietri aruncate spre cer, cari cad asupra celor ce le aruncă. După cuvintele Scripturii: „Cel ce strică Biserica lui Dumnezeu, strică-l va pe acela Dumnezeu“ (I Cor. III, 17).

Din pastorala P. S. Sale Episcopului Andrei al Aradului.

Împărății când vreau să-și facă cunoscută voința supușilor, pot să le trimită acestora porunci prin slugi, cari să-i înfricoșeze, sau prin alți trimiși, cari să le vestească puterea. Dumnezeu, cel iubitor de oameni, a ales o altă cale pentru a-și face cunoscută voința Sa. El a trimis pe pământ ceea ce avea mai scump: pe Fiul Său în chip de om. Aceasta este dovada cea mai mare de iubire, pe care un împărat poate s'o arate supușilor săi. În chipul Fiului, oamenii au putut cunoaște pe Tatăl (Ioan 12, 45), din gura Fiului au auzit cuvintele Tatălui (Ioan 7, 16), din felul de viață al Fiului au cunoscut cum trebuie să fie viața omească cea adevărată. Iisus ne-a dat ochi cerești, cu care să privim lumea cea creată de Dumnezeu și să vedem uriciunea păcatului, ne-a dat mintea Sa (I Cor. 2, 16), adică felul Său de a gândi, spre a cunoaște rostul vieții, și prin curățirea de păcate ne-a făcut părtași firii dumnezeiești (II Petru 1, 4) în felul acesta, deși trăim pe pământ, ne facem cetățeni ai cerului (Efes. 2, 19) și moștenitori ai vieții veșnice.

Prin Iisus Hristos lumea a cunoscut pe Dumnezeu ca un Tată iubitor, în fața căruia toți oamenii suntem frați. El ne poartă grijă și ne conduce numai spre bine (Rom. 8, 28). Fără știrea Lui nu se petrece nimic, nici o pasăre nu cade din sbor, pentru că înaintea Lui și perli capului nostru sunt numărați (Mat. 10, 29-30). Voința lui Dumnezeu este unica lege ce stăpânește și conduce lumea. Când omul se supune

acestei voințe, viața lui este fericită, iar când se împotrivesc ei, merge din suferință în suferință. A cunoaște voința și poruncile lui Dumnezeu nu este greu pentru nici un om, fiindcă toată legea și poruncile se cuprind în una singură: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău. Iar pe aproapele să-l iubești ca pe tine însuși (Mat. 22, 37—39).

Din pastorala P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului.

Învățătura lui Hristos este obârșia întregii lumini adevărate cu care se mândrește veacul nostru.

Și totuși, iubirii mei fi suflet-ști, trebuie să recunoaștem cu durere, că după atâtea veacuri de vestire a Evangheliei lui Hristos, răul n'a pierit nici măcar cel mai mare rău care este războiul. Dimpotrivă, războaiele de azi sunt mai înverșunate ca cele mai de demult. Ele atrag în vârtejul lor mult mai numeroase neamuri și se poartă cu arme mult mai cumplite decât cele de altă dată. Fiindcă n'a pierit încă ura dintre oameni, nici pofta de câștig nedrept, nici pizna ucigătoare de frați, nici nestăpânitul dor de răzbunare, nici trufia deșartă, nici nedreapta pornire a oamenilor de a se robi unii pe alții, răpindu-și în chip păgânesc slobozenia și rodul muncii.

Prea mulți oameni se închină încă Mamonei. Prea mulți își pun încă în slujba lui și iscodirile minții și puterea brațelor. Prea mulți i se cuceresc fără socoteală înțeleaptă, duși doar orbește de pornirile lor cele rele. Căci iată, de-o pildă, în loc să ducă pe oameni dintr-o parte în alta a lumii, apropiind depărtările, în loc să ducă hrană de unde este de prisos în părțile înfometate, în loc să sboare cu leacuri în lafurile bântuite de betșuguri molipsitoare — paserile uriașe de metal poartă adeseori bombe ucigătoare sau de cele ce aprind și pustiesc ținuturi întregi.

Din pastora P. S. Sale Episcopului Nicolae al Oradiei.

Războiul cumplit prin care am trecut a zguduit din temelii lumea veche și sufletele oamenilor. El ne-a lăsat drept moștenire deoparte zbciumul uriaș din sufletele tuturor, dela cel mai neînsemnat cetățean și până la cel mai mare bărbat de stat, pe de altă parte noianul de lipsuri, necazuri și ruini, care așteaptă o cât mai grabnică înlăturare a lor. O lume nouă se naște acum întru dureri negrăite și îndelungate. Ce lume va fi? Pe ce temelie se va zid? Înțelepciunea netrecătoare a dumnezeieștii Scripturi ne învață limpede, „că altă temelie nimeni nu poate să pue afară de cea pusă, care este Ieșus Hristos“ (I Cor. 3, 11). El este piatra aleasă și scumpă din capul unghiului, pe care ziditorii lumii celei noi trebuie să o bage în seamă (I Petru 2, 6—7), dacă vor să lucreze ca lucrarea lor să fie trainică. Dar pe această temelie ce trebuie să zidim mai departe? Ne spune lămurit tot cuvântul lui Dumnezeu, prin graiul apostolului Pavel, care zice: „De zidește cineva pe această temelie

aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân sau trestie, al fieștecărui lucru în ce chip va fi focul îl va lămurii. Și al cărui lucru va rămânea plată va lua, iar al cărui lucru va arde se va păgubi, iar el însuși se va mântui însă așa ca prin foc“ (I Cor. 3, 12—15)

Oastea Domnului

Comunicat oficial pentru membrii societății misionare ortodoxe „Oastea Domnului“

În Regul. „Oastei Domnului“ tipărit în anul 1937, Cap. II, art. 8, aliniatul 2 dela litera h), aliniatul 2 dela litera o) și art. 10, litera e), se aflau oarecari nepotriviri cu timpurile noastre de astăzi. Aceste nepotriviri au fost semnalate Sfântului Sinod din București, care a și dispus îndreptarea lor.

Astfel în ședința sa din 20 Noemvrie 1947 Sfântul Sinod a trecut la revizuirea Regulamentului „Oastei Domnului“, aliniatul 2 dela litera h), art. 8, i-a dat următoarea redactare:

„Dușmanii Bisericii sunt dușmanii luptătorilor ei. De aceea părtașii „Oastei Domnului“ merg de bunăvoie în apărarea doctrinei ortodoxe față de eresuri și față de curentele ascunse care sapă la temelii Bisericii: față de spiritism și vrăjitorie, față de superstițiile din toată viața creștină, față de idolatrie, sub orice formă s'ar prezenta“.

Aliniatul 2 dela litera o), art. 8, a fost suprimat; la fel a fost suprimat aliniatul e) dela art. 10.

Dăm acest comunicat spre orientare membrilor „Oastei Domnului“

Secretariatul general

INFORMAȚII

*Urăm tuturor de Anul Nou ca
Dumnezeu să le dea pace în suflete,
ferire de toată întâmplarea cea rea și
belșug în rodul muncii lor!*

Mulțumire. P. Sf. Sa Episcopul Veniamin exprimă pe această cale vii mulțumiri tuturor celor ce i-au trimis felicitări din prilejul Sf. Sărbători ale Nașterii Domnului și de Anul Nou împărtaşindu-le arhieriești binecuvântări le urează mulți ani cu pace, sănătate și mulțumire în Domnul.

Serbarea Crăciunului și a Anului Nou în Caransebeș. Atmosfera de rugăciune pentru prăznuirea sfintelor sărbători ale Crăciunului au pregătit-o serbările școalelor din localitate cu datinile strămoșești creștinești.

Aceste serbări s'au încheiat cu tradiționalul concert de colinde ce a avut loc în biserica ca-

tedrală la 21 Decembrie 1947 și sub patronajul P. S. Episcop Veniamin.

La acest concert și-au dat concursul următoarele coruri: Corul catedral, Corul Sindicatului Corpului didactic, Corul studenților Academiei teologice și Corul Căminului Cultural.

În cadrul acestui concurs Păr. diac. N. Corneanu, prof. la Academia teologică a rostit o mișcătoare cuvântare.

Iar în seara de ajun au colindat la reședință Corul catedral și cel al Căminului Cultural.

În ziua I-a de Crăciun a servit Prea Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin, înconjurat de un impunător sobor de preoți și diaconi.

La această sf. Liturghie a hirotonit întru diacon pe absolventul de teologie P. Ciucur, numit adm. paroh. în Plugova

Predica praznicului plină de iubire și adevăruri despre veșnicie a rostit-o Prea Sf. Sa.

După sf. Liturghie, toate autoritățile din loc s'au prezentat la Reședința episcopală prezentând Prea Sf. Sale urări de bine și manifestări de alipire fiască.

În ziua II-a soborul a avut ca înaintestătător pe I. P. C. Sa Arhim. Dr. L. Busuioc, care a predicat cu mult elan apologetic.

La Anul Nou a servit Prea Sf. Sa cu un mare număr de preoți având sf. biserică plină până la refuz.

În cadrul sf. Liturghii arhieresti a hirotonit întru ieromonah pe ierodiaconul Alexe Udrea dela sf. mân. Mrăcunea din clisura Dunării.

P. C. Păr. Prot. I. Suru a citit în fața credincioșilor Pastorală de Anul Nou a Prea Sf. nostru Episcop Veniamin, pe care o publicăm în acest număr.

La sfârșit s'a făcut îndătinatul Te-Deum după care Prea Sf. Sa, în tovărășia Dl. Locot. col. Niculescu a binecuvântat armata și a primit defilarea companiei de onoare.

Colindări de copii și, natură învesmântată în albul zăpezii și rugăciuni fierbinți au învăpăiat sufletele și au aprins inimile credincioșilor noștri pentru Hristos la aceste praznice.

Distincție. P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin a împărtășit de Sf. sărbători ale Nașterii Domnului binecuvântarea arhierescă de a purta *brâu roșu* preoților Adrian Groza din Gavojdia și Gheorghe Bihoiu din Slatina-Mică. Felicitările noastre.

I. P. Sf. Sa Patriarh Nicodim a împlinit la 6 Decembrie 1947 vârsta de 82 ani.

Cununie. Duminică 28 Decembrie 1947 s'a săvârșit în biserică catedrală din Caransebeș cununia religioasă a tinerilor Locot. Ioan Leahu cu Dșoara Ligia Sgăvêrdia, fiica Dlui D. Sgăvêrdia, cons. ep. i. p. Felicitările noastre.

În ziua de 26 Octomvrie 1947, credincioșii timișoreni Dr. Ghimigefu avocat, Codarcea controlor i. p. și Stoica cu Brânzei, funcț. superiori C.F.R. au adus dela Vasiova icoana Maicii Domnului lucrată de protos. Vichentie Mălău și a cărei sfințire s'a făcut de Păr. Dure în Orșova.

De aici, împodobită frumos de credința doamnelor orșovene a fost adusă de marinari și depusă la Mrăcunea.

Marinarii Dunării, trecând prin Cazane își vor ridica ochii spre dealurile sf. mân. Mrăcunea și în luptă cu valurile au ajutorul rugăciunii dela mănăstire și ocrotirea Maicii Domnului, patroana Marinei Române.

Orice conferință publică nu poate fi ținută fără aprobarea prealabilă a Prefecturii pentru județ și a chesturei poliției pentru oraș.

Generalissimul Chinei Chiang Kai-Chek și soția sa și-au donat proprietatea de 20 chădiri și o sumă mare de bani Bisericii metodiste din China pentru a se ocroti aci orfani de războiu.

Lumea cere Biblii. Sălbătăciile războiului trecut și necazurile mari ce au rămas după el au trezit sufletele multora pentru Hristos și în număr mare cer Cartea Sfântă.

Cea mai mare societate biblică germană anunță că dela sfârșitul războiului a tipărit și răspândit trei sferturi de milion de Biblii și în curând vor apare alte 2 milioane. Acestea pe lângă alte multe mii de Biblii ce au fost aduse în Germania din străinătate.

Un comisionar pentru Biblii din Austria de sus a răspândit într'un lagăr de refugiați în timp de 3 ore atâtea Biblii și N. Testamente câte răspândea mai înainte într'o săptămână

În Franța în anul 1946 s'au răspândit 206.403 exemplare.

În regiunea fluviului Amazoanelor din America un comisionar a răspândit în 3 săptămâni 92 Biblii, 165 Testamente Noi și 78 părți din Biblie.

În China, casa biblică din Shanghai a trimis 3 $\frac{1}{2}$ tone de Biblii spre Siam și 2 tone spre Lenchew, fără a satisface decât o mică parte din cereri.

În munții Formosei o singură Biblie strănge în jurul ei 4000 de membri ai comunității creștine și strigă ca și Biserica creștină a Japoniei: „Aduceți-ne Biblii!”

Mulțumire. Ieromonahul Alexe Udrea, ce-și duce viața în rugăciune în bordeiul subteran de lângă zidurile neterminate ale sf. mănăstiri Mrăcunea-Jud. Severin, mulțumește Dlui. Codarcea din Timișoara pentru dania de 1500 Lei și On. Familii Butușină-Grabați pentru alimentele donate.

Totodată roagă din suflet pe tot credinciosul neamului românesc, căruia îi trebuiește mântuire dela Dumnezeu să-și dea obolul său pentru reclădirea acestei vechi mănăstiri, oază de viață spirituală în Banatul grânceresc.

Dl Emil Bodnăraș, subsecretar de stat la Președinție a fost numit Ministru al Apărării Naționale în locul Dlui Gen. Lascăr Mihail.

Dl Dr. Maxim Radovan avocat în Orașița, fost membru al Adunării noastre eparhiale, a trecut la cele vecinice.

Dumnezeu să-l ierte!

Indreptare. Dintr'o regretabilă greșală în numărul trecut al foii noastre Dl prof. univ. Iuliu Moldovan a fost înșirat într'o știre ca mort.

Cerând scuze, facem cuvenita rectificare.

Abdicând la tron Regele Mihai I în ziua de 30 Decembrie 1947. Camera deputaților întrunită în acea zi a proclamat țara noastră republică populară. În fruntea ei a fost ales un președiu provizor compus din cinci persoane și anume: Prof. Dr. Constantin Parhon, Mihail Sadoveanu, președ. Camerei deputaților, Prof. Ștefen Voitec, George C. Stere și Ion Niculi.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 5423 Pres 1947

CIRCULARE

Aducem la cunoștință Cuc. preoți spre știre și conformare următoarea dispoziție a Sf. Patriarh cu Nr. 1595/948:

În urma abdicării Regelui Mihai I la toate ecteniile și rugăciunile se va pomeni, până la alte dispoziții, în locul regelui:

Inaltul Prezidiu al Republicii Populare Române, iar la troparul „Mântăește Doamne Poporul tău” *biruință binecredincioșilor creștini*.”

Caransebeș, la 2 Ianuarie 1948.

Episcop:

† VENIAMIN

În urma comunicatului telefonic al Domnului Ministru al Cultelor din ziua de 3 Ianuarie a. c. dispunem tuturor preoților și protopopilor din eparhia noastră următoarele:

În ziua de 4 Ianuarie vor apare în presă dispozițiunile referitoare la recensământ.

Toți C. preoți și P. C. Protopopi vor ceti și explica în biserici articolul referitor la necesitatea recensământului.

De asemenea vor rosti în biserici o cuvântare de lămurire asupra necesității recensământului. Cuvântarea va fi scrisă și înaintată *imediat* oficiilor protopopești, care vor aduna toate cuvântările preoților din protopopiat și le vor înainta cu prima poștă direct On. Minister al Cultelor, raportând și Consiliului eparhial despre executarea acestor dispozițiuni.

De întârziere răspund P. C. Protopopi.

Caransebeș, la 3 Ianuarie 1948

Consiliul eparhial

Nr. 5018 C./947.

Porivit dispozițiilor Sf. Sinod cu adresa Nr. 1517/1947 abonamentul la revista „Biserica Ortodoxă Română” după stabilizare este următorul:

Lei 450 — pentru parohiile cari au achitat înainte suma de 500.000 Lei și Lei 600 — pentru parohiile cari nu au achitat până la 15 August 1947 nici un ban.

Aducând cele de mai sus la cunoștința of. noastre parohiale, le invităm ca să achite abonamentul restant.

Consiliul eparhial

Cuc. Preoți sunt poștiți ca cel mai târziu până la 25 Ianuarie a. c. să înainteze prețul tuturor calendarelor primite, căci trebuie să achităm hârtia și tiparul.

Arătând puțin zel ușor se pot desface calendarele dorite de poporul nostru.

Acesta este ultimul termin și nu se admite restituirea nici unui exemplar.

Consiliul eparhial

Nr. 5365 B. 1947

Se invită *pentru ultima dată*, cuc preoți, cari n'au trimis prin Of. protopopesc suma de cel puțin 200 Lei pentru acoperirea speselor cu instalarea J. P. Sf. Sale Mitropolitului Vasile al Banatului și cu organizarea mitropoliei, ca cel mai târziu până la 15 Ianuarie 1948 să trimită direct Consiliului eparhial, cont C. E. C. Nr. 89676, cunoscând că cei ce nu o vor trimite vor fi pedepsiți cu reținerea salariului pe 10 zile.

Despre trimiterea banilor vor face raport Consiliului eparhial, arătând numărul recipisei cu care s'au trimis.

Caransebeș la 23 Decembrie 1947.

Consiliul eparhial

Ministerul Educației Naționale a înființat pe lângă fiecare școală primară cursuri pentru analfabeți, la cari se vor putea înscrie neștiutori de carte între 16—46 ani. Cuc. Preoți vor da tot concursul la reușita acestor cursuri și vor îndemna pe enoriași să ia parte în număr cât mai mare, ca astfel să nu mai fie nici un analfabet.

Consiliul eparhial

NOTĂ OFICIALĂ

No. 5188 Es. 1947.

Se dispune tuturor oficiilor noastre parohiale că fără amânare să pregătească și să aprobe bugetele parohiilor pe anul 1948 precum și socoțile bisericesti.

Bugetele pregătite și aprobate de corporațiile parohiale vor fi înaintate până la 18 Ianuarie 1948 la oficiile protopresbiterale, iar acelea le va înainta la Consiliul Eparhial până la 1 Februarie 1948.

Socoțile bisericesti pe 1947 pregătite și aprobate vor fi înaintate până la 18 Februarie 1948 la oficiile protopresbiterale, iar acelea le va înainta până la 1 Martie 1948 Cons. eparhial.

Caransebeș, la 2 Ianuarie 1948

Consiliul eparhial